

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrta leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 13 K, za četrta leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plaša za vse leto 28 K, za četrta leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petertopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Občinske volitve v Knežaku.

V občini Knežak je zmagala klerikalna stranka, kakor smo že poročali, v vseh treh volilnih razredih in deloma tudi v podobčinah.

Danes, ko nam je vse jasno, se temu ne čudimo. Nerazsodnost ljudstva je pri nas še velika, a agitacija nasprotnih strank je presegala vse meje. Pet duhovnikov, pet mežnarjev in nebroj drugih agitatorjev je letalo po občini od hiše do hiše, dan in noč ter s prošnjami, žuganjem, strahovanjem, s peklom in hudičem, s spovedjo in obhajilom, denarjem in pijačo vplivalo na uboge ljudi, da so se končno vsled grozovitega pritiska vdali in šli na volišče v boj proti neodvisnosti kmetijskega stanu, proti samemu sebi. In vendar: vse to bi jim ne bilo pomaglo do zmage, da jim ni prišlo v zadnjem hipu na pomoč izdajstvo naših ljudi. V zadnjem hipu je odmanjkala, oziroma deloma prestopila v nasprotni tabor cela vas Šembije in mnogo Knežanov. Pod čigavim vplivom, ugame lahko vsakdo, kdor pozna naše razmere.

Vlada se seveda ne zmeni za vsa nasilstva, ki jih uganja klerikalizem v deželi, saj je njim na ljubo in v pomoč postavila za naše volitve posebne volilnega komisarja v osebi koncipista Vlčka iz Postojne, ki je pazil skrbno na to, da so se vršile nezakonitosti v prid klerikalni stranki.

V nastopnem podajamo skico dogodkov ob tej volitvi. Vseh podrobnosti opisati, je pač skoro nemogoče.

Razveljavljanje prejšnjih volitev.

Zadnje volitve so se vršile v Knežaku meseca junija l. l. ob prisotnosti vladnega komisarja, in je takrat zmagala po hudi borbi neodvisna kmetiska stranka.

Volitve so bile natančno po za-

konskih določilih pravilno razglašene, ter so se tudi pravilno vršile, v zvezi temu, da takrat ni vodil volitve vladni komisar, nego „liberalec“ Česnik. Izid teh volitev sicer ni bil po volji klerikalni stranki, torej tudi ne vladi.

Klerikalci so vložili pritožbo, in deželna vlada je po dolgotrajnih zaslišanjih in na podlagi krivih prič dotične volitve razveljavila ter razpisala nove.

Našim poštenim pričam ni šla vera, pač pa takim, ki se jim je že pri deželni sodnji dokazalo krivo pričanje v zadevi knežake afere. In na podlagi takih dokazov je deželna vlada volitve razveljavila, obenem pa imenovala volilnega komisarja, ki naj vodi občinske volitve. Kakor vse kaže, je bila vsa dolgotrajna preiskava le pesek v oči, sklenjeno je bilo itak — klerikalcem na ljubo — da se volitve za vsako ceno razveljavijo, da se tako zopet da klerikalni stranki priložnost priboriti si zmago. Ko bi bilo pri naši vladi še kaj pravice, bi zahtevali, da se uniči razveljavljanje, preiskava obnovi, da se zaslišijo priče pod prisego ter se krivoprisežnike strogo kaznuje.

Ali, ker vidimo, kam plovemo, ker vidimo, da se je podala vlada popolnoma v službo klerikalizmu, ne pričakujemo od tega nikakih uspehov, pač pa čutimo, in da bo treba v kratkem iskati pravice tam doli na turški zemlji!

Agitacija.

O klerikalnih agitacijah se je že mnogo pisalo in govorilo, vendar ne verujemo, da bi se godilo kje kaj takega, kakor se je v naši občini. Poleg župnika Pehanija in kaplana Oreška, ki v cerkvi kaj rad označuje „mir, ljubezen in odpuščanje“, zunaj pa agita za nizkotnimi sredstvi, je poslal škof na agitacijo tudi prejšnjega kaplana Andreja Magajna, ki je bil zaradi znane knežake afere in Rozale prestavljen od tu, ki pa je imel na podlagi starih

volilnih imenikov še vedno volilno pravico v I. volilnem razredu.

V Šembijah in Podtabrom pa sta prevzela „delo“ kaplan Oranič in dekan Kržišnik iz Trnovega. Ti gospodje imajo čas, vsak dan 24 ur. A denarja dobe, kolikor ga hočejo, saj je ljudstvo še vedno tako naivno, da ga da, kolikor ga želijo. Torej na boj!

Priznati se mora: ne slabo vreme, ne slabe poti, ne sneg, ne dež jih ni oviral. S svojimi podpreniki so hodili v tropah okoli, pregovarjali in rotili volilce, a kjer niso mogli doseči ničesar pri moških, so se lotili žen, hčera, bratov, sorodnikov.

V družinah so se pojavili burni prizori, jeza in sovraštvo je nastalo med sosedi, brati, sorodniki, ki so je brezvestni agitatorji le še bolj netili. Ljudje so se jim umikali in se skrivali pred njimi; nič ni pomagalo. Iskali so jih, rotili jih, jim dajali denar, vlačili jih v gostilne ter jih napajali in gostili z obilo pijačo in jedjo. Pri bolj retinentnih volilcih so pa porabili najradikalnejša sredstva.

Klerikalna posojilnica je izborna funkcijonirala. Vanjo je zamreženih že čuda mnogo naših občanov. In izdala se je parola: Kdor je dolžan, mora voliti klerikalno! Ivana Škrlja iz Knežaka št. 22 in Mihaela Marinčiča št. 51, ki sta bila dolžna klerikalni posojilnici, a sta volila protiklerikalno, so tožili za dolžne zneske, dasi so jima prej obljubili, da jih najmanj 4 leta ne bodo terjali kapitala.

Uboga vdova je bila dolžna še pogrebščino po rajnem svojem možu. Zapretili so ji, da jo bodo takoj tožili, ako ne da njim pooblastila. Mož je bil dolžan cerkvi star dolg. Ukazali so mu voliti klerikalno, sicer ga izroče sodnji. In še nebroj takih slučajev bi lahko naštel, a bilo bi preobširno.

Za srečno zmago so se seveda darovale tudi maše. Tiste dni je kar deževalo maš po raznih podružničnih

cerkvah, ki jih drugače ni, še kadar bi morale biti. Pobožnim našim ženam in Marijinim devicam se je naročilo, naj opravljajo za srečno zmago svete vere tridnevnice. In po mnogih „krščanskih“ hišah so tiste večere molili po tri rožne vence z refrenom: „Naša vera, naša zmaga!“

Župana Česnika so slikali ljudstvu kot brezverskega liberalca najhujše vrste, v „Slovenca“ so objavili članek, v katerem se mu — seveda brez podpisa in pod zaščito imunega urednika Žitnika — predbacivali razne lumparije pri računih, obč. nakladah, kjer so ga direktno obdolžili, da je on kriv obsodbe tolikih poštenih knežaskih mož, da je on osramotil pred celim svetom tukajšnjo lepo faro itd. in dotično številko „Slovenca“ so potem v neštevilnih izvodih razdelili po vseh vaseh tukajšnje občine. Raznašali in brali so jih seveda tudi šolski otroci, da se jim s tem vcepi večje spoštovanje do svojega učitelja.

Posebni in nevenljivih zaslug si je pri agitaciji stekel kaplan Andrej Magajna, ki ga je poslal škof iz Sostrega tusem agitirat. To vam je človek popolnoma podle in pokvarjene duše, brez vesti in brez srca, sposoben za vsako lumparijo. In zato smo uverjeni, da postane v kratkem župnik na kaki dobri fari.

O, zdaj so zlati časi za podle duše!

Agitacija klerikalne stranke je gotovo stala razmeroma ogromnega denarja. In vendar: v zvezi vsemu temu smo imeli do zadnjega dne upanje, da zmagamo mi, ne nasprotniki. Ali zgodilo se je drugače.

Spokoril se je mož, ki je bil vedno trdovraten grešnik, star, kosmat liberalce, in postal je po precej dolgem obotavljanju pristen krščansko-katoliški mož. Mi se temu ne čudimo: Že dolgo prej so ga hodili spreobračati prečastiti gospod župnik, častiti g. kaplan, cerkovnik in organist, in se jim je posrečilo z združe-

nimi močmi zopet eno izgubljeno ovco priversti nazaj v naročje svete katoliške cerkve. Bog je blagoslovil njihovo delo: g. J. Caček iz Knežaka je stopil v vrsto bojevnikov krščansko-katoliške armade in za seboj je potegnil lepo število Knežanov in Šembijcev, ki so bili še prej šunji dan naši. Prav je tako.

Ideja pravega krščanstva zmaguje vsepovsod, a ljubi Bog ima — pravijo — večje dopadajenje „nad enim spokorjenim grešnikom, nego nad 99 pravičnimi. Tudi mi ga imamo. Bodi jasno tudi pri nas, da se ne bomo več slepomišili, kakor smo se doslej, temuč, da bomo vedeli, pri čem so. Naprej, vi strelci, vi vrli značajni krščanski možje!

G. Caček je bil izvoljen, kakor smo že poročali, kot klerikalni kandidat v I. volilnem razredu. Sicer je bil splošno tudi naš kandidat, a ko smo videli, kam pes tace moli, smo ga črtali. Ne, on je vseeno dosegel, kar je želel, in kakor čujemo, se mu obeta še nadaljna lepa karijera, k čimur mu tudi mi odkrito čestitamo.

Volitve.

Dne 29. januarja se je vršila volitev za podobčino Juršiče. To in vse ostale volitve je vodil popolnoma samolastno vladni volilni komisar Vlček. Že pri volitvi na Juršičah je pokazal svojo „objektivnost“ s tem, da je poklical v volilno komisijo tudi župnika Pehanija, ki na Juršičah nima nikake volilne pravice, ampak je prišel tja samo kot agitator s kaplanom Magajno in cerkovnikom Milčem. Prišla sta na vse zgodaj na Juršiče maševat, a po maši se je razvila po vasi veličanska agitacija. Srečni Juršičani! Sicer nimajo maše mesece in mesece, a tega dne so imeli kar dve. Kako dobri so ti gospodje! In koliko so dali za pijačo! Vse kar leze in kar gre na Juršičah, je bilo sladko ginjeno istega dne.

Dne 30. januarja je volila podobčina Knežak enega odbornika. Volitev se je vršila v občinski pisarni,

LISTEK.

„Poljski žid“.

Narodna opera v dveh dejanjih (4 slikah). Besedilo spisal Viktor Leon in Rikard Batka. Uglasbil Karel Weis. Prevel A. Funtek.

I. dejanje. V alzaški gostilniški sobi; skozi okno se vidi na zasneženo vas, skozi katero teče potok. Katarina, žena župana in gostilničarja Jana Mathisa, pošilja hlapca Nikolaja v vas, da poišče orožniškega stražmeštra Kristijana, ki se naslednjega dne poroči z njeno hčerko Anico. Zaročenka nestrno pričakuje svojega Kristijana, ki ima ob državni meji težko in nevarno službo. Tedaj vstopi Kristijan in pove Anici, da so ga zadržali tihotapci, ki jih je lovil z orožniki brezuspešno. Zaročenca ostane sama ter si vsa srečna pripoveduje, kdaj in kako sta se zaljubila, on — orožnik brez imetka in ugleda, ona — hči bogatega in spoštovanega župana. Tedaj vstopi gozdar Schmitt ter jima pripoveduje o dogodku v prav tako hudi zimi pred 15 leti. Takrat je vstopil v Mathisovo gostilno pozne noči neznan poljski žid v kaftanu ter je prosil prenočišča. Gostje so videli, da si je odpasal pas, poln

denarja, da je pil vino in mračno molčal. Drugo jutro so našli židov voz in konja ob zamrznjenem potoku, nedaleč stran pa židovo čepico in kaftan, oba grozno okrvavljena. Žid pa je izginil! Nekdo ga je ubil in zakopal.

Gostilničar, župan Mathis vstopi in izroča hčerki Anici dragocen nakit, želeč ji vsi srečo s Kristijanom. Anica in mati Katarina odideta nato v cerkev, župan in orožnik pa pijeta na dober zakon. Tedaj vpraša Kristijan župana, kdo je v vasi županoval pred 15 leti in ali ni o umoru žida nikakih uradnih zapiskov. Mathis presenečen zanika in odpošlje Kristijana za Anico. Ko je sam, prešteva zlatnike in stare tolarje — doto Anice. Vstopi notar Frank, da sestavi poročno pogodbo, in kmalu se vrnejo tudi žena, nevesta, mati in cela družba kmetijskih deklet in fantov. Ko je pogodba podpisana, se začne ples. Tudi Mathis pije in začneja plesati s Katarino; a nakrat se odpro vrata in na pragu stoji — kakor pred 15 leti — poljski žid v kaftanu ter prosi prenočišča. Mathis se opoteče in malone omedli; a hitro se premaga. Židu odkaže prenočišče, sam pa se gostom umakne, potrj od slabe vesti in od spominov na skrivnostni umor pred 15 leti...

II. dejanje. Županova spalnica. Katarina privede bolnega župana Ma-

thisa v spalnico in vsa svatovska družba želi spoštovanemu kmetičskemu veljaku, da ozdravi do jutri, ko bo poroka Anice in Kristijana. Družba odide ter razhajaje se, veselo prepeva. Mathisa pa peče vest. Zaman je ves napor: umora pred 15 leti ne more pozabiti. Zapet začuje kraguljčke konj pred sanmi, toda vse je le halucinacija, refleks razburjenih možganov. Mathis pa vprašuje hlapca Nikolaja, ali ne sliši tudi zvonkljanja, ki ga čuje vsako noč — že petnajst let — le on sam, on morilec! Zaman se je pokoril Mathis, zaman dajal cerkvam in revežem od svojega imetka velike darove, vest mu ne daje miru. Da bi se v spanju ne izdal, spi vedno sam.

III. slika. Pozorišče se izpremeni v sodno dvorano v cerkvi. Orožniki pripeljejo vklejenega Mathisa pred sodni dvor. Obtožen je, da je umoril in oropal poljskega žida Baruha Koveskega; tožba trdi, da se je Mathis že sam izdal, ker sliši vedno in povsod zvonkljanje kraguljčkov. Mathis taji in priznava, saj se zaveda, da je vse le sen in da leži v postelji. Sodnika — gozdar Schmitt in notar Frank — pa ga izprašujeta dalje z vso rezkostjo o umoru. Prikaže se umorjen žid in zahteva kazni; prikažejo se Katarina, Anica in Kristijan, kot sodne priče. Nihče noče izpovedati, le Ka-

tarina pravi, da se je v njeni hiši življenje res dokaj izboljšalo od tedaj, ko je bila zadnja huda zima pred 15 leti. Anica brani očeta in kliče: Moj oče je nedolžen! Anica pozivlja očeta, naj priseže pri njeni sreči, da ni kriv, — Mathis pa ne more priseči in priznava: „Da, da... jaz sem morilec!“ In potem pripoveduje, da je postal morilec iz ljubezni do svoje ubožne obitelji ter da je vrgel židovo truplo v apnenico. Zaman prosi milostne sodbe; sodnik ga obsodi na smrt ter pove Mathisu, da je bil Kristijan oni, ki ga je prvi osumil umora. Krvnik nastopi, da bi odvedel Mathisa na morišče, — a Mathis zakriči v sanjah in se zbudi.

IV. slika. Svatje prihajajo v Mathisovo spalnico; ženin Kristijan hiti k postelji svojega bodočega tasta, — a najde ga mrtvega. Zadel ga je kap. Anica objema mrtvega očeta, takrat vstopi poljski žid. Povedo mu, da je gospodar ponoči umrl. Žid se prestrašen umakne ter odide z besedami: „Božji mir bodi z vami in z njim!“ Vse plaka in — zastor pade.

Vlogo Mathisa pojeta g. Ourdnik in g. Ránek, Anice gđ. Rindova, Kristijana gosp. Orželski, Schmitta g. Betetto, sodnega aktarja g. Zach in hlapca Nikolaja g. Bukšek.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinco Ruda.

(Dalje.)

Velikan je prosil tako milo, da je bil Karlo ves ginjen.

„Kje pa ste izvedeli, da je bila Giulietta tu?“

„Ljudje so mi pravili, da so jo videli hoditi v to hišo. In zdaj sem tudi prepričan, da je prebivala tu pri vas; vse v tej sobi mi to kaže. Poznam njen okus.“

„Ali — kdo pa ste, gospod,“ je čez nekaj časa vprašal Karlo.

„Ne zamerite — pozabil sem se predstaviti. Kdo da sem? Pravi soprog Giuliettin, da, cerkveno poročeni soprog. Mesar sem in Giulietto poznam, kar je na svetu in jo ravno tako dolgo ljubim. Sosea sva bila kot otroka in se skupaj igrala. Samo šest let je mlajša od mene. Ko sem se učil mesarije, sem vedno šel dneve, kdaj mi bo mogoče, se z Giulietto poročiti. Zanj sem delal, zanj sem štedil in srečen sem bil, ker sem mislil, da me ljubi. Oče mi je lani umrl in prevzel sem mesarijo. Podedoval sem toliko, da sem lahko takoj mislil na ženitev. Zasnubil sem Giulietto in njeni starši so mojo ponudbo sprejeli.“

ki ima dva vhoda, a je drugače čisto majhna. Pri prvem vhodu so se nagnali v pisarno klerikalov; napolnili so vso itak majhno sobo in deloma tudi vežo. Naši so se zbrali — kakor že pri prejšnjih volitvah — pri drugem vhodu in tam čakali. Komisar je poklical v komisijo same pristaje klerikalne stranke. Nato je ukazal vhod, pri katerem so čakali naši pristaje, zapreti, tako, da so ostali v volilni sobi sami klerikalci s klerikalno komisijo vred, ter ni mogel nihče naših blizu. Župan Česnik je temu sicer ugovarjal, a mladi koncipist ga je prav ošabno in arogantno zavrnil. Kaj se je potem godilo v volilni sobi, ne vemo, ker nismo mogli blizu, tudi se ni slišalo, koga se kliče. To postopanje je provzročilo pri naših somišljenikih splošno nejevoljo. Ko pa je dovolil komisar voliti tudi vsem dne 28. oktobra l. l. zaradi hudodelstva javnega nasilstva objenjenim, so naši uvideli, da je ta volitev popolnoma pristanska ter jih je mnogo ogorčeno odšlo z volišča, vzlic temu, da so jih drugi skušali pregovoriti, naj vtrajajo. Sploh je volilni komisar vse naše ugovore in proteste ali ignoriral, ali pa ošabno zavračal: „Jaz sem odločil, ne vi!“ Temu mlademu človeku, ki nam je najbrže hotel imponirati s svojo novo unifermo, bi predvsem dobrohotno svetovali, naj se nauči nekoliko več manire, da se ne bodo še naši neuki kmetje zgražali nad njegovo brezskrbnostjo. Kako se je volilo, kakor rečeno, ne vemo. Ali mnogo klerikalnih volilcev se hvali, da so lahko volili po dvakrat ali celo trikrat, kakor je kdo hotel.

Pri splošnih volitvah dne 31. januarja je bila takisto komisija samo klerikalna. Klerikalnih volilcev je največ analfabetov, kar je popolnoma umevno. Ker si pa ti ljudje niso mogli zapomniti niti šestih imen kandidatov, je „komisija“ sklenila, da smejo oddajati kar glasovnice. Dotično glasovnico je „dobri“ komisar sam glasno prebral, volilec je pa samo pokimal z glavo, ali pa rekel „ja“, in dobro je bilo! To se pravi: volitev je bila čisto po paragrafi! — Še en drastičen slučaj: Naš volilec Jakob Šajn je prosil našega volilca L. Borštnika, v volilni sobi, naj mu da nov listek naših kandidatov, ker mu je bil prejšnjega odvzel komisar. Ko je komisar to opazil, je takoj strogo prepovedal, da se kaj takega v volilni sobi ne sme goditi, češ, to je agitacija. Dobro! Ko pa je pri volitvi v I. volilnem razredu kaplan Orehek, ki niti volilec ni bil, v volilni sobi glasovnice kar delil med volilce, se je naredil komisar Vleček gluh in slep in je to dejanje „dobrohotno“ prezrl.

Za danes bodi dovolj. Že iz teh kratkih podatkov je razvidno, s kakšnim namenom je poslala dež. vlada tega volilnega komisarja v Knežak. „Usus“, ki se je uvel zadnje čase na Kranjskem, je čisto navadni absolutizem in če se bodo stvari razvijale tako dalje, bomo v kratkem vsi brezravni helotje.

Mesarjeva boleš je bila tako očitna, da se je mož Karlu smilil. Ihte je veliki mož nadaljeval:

„Tudi Giulietta je bila zadovoljna. Poznala me je in vedela je, da bo z menoj lahko delala, kar bo hotela. Mislim sem, da me ljubi in hitro vse pripravil za poroko. Za pričo sem si izbral dobrega prijatelja, nekega narednika. In ta pomadizirani človek z bodečimi dolgimi brkami je postal moja nesreča. Po poroki smo imeli obed. Res, da sem pri obedu malo preveč pil. Saj sem bil tako srečen in vesel! Položili so me na zofo. Ko sem se zbudil, ni bilo več gostov v hiši, pa tudi Giulietta ni bilo več. Odsšla je bila z mojo pričo, z narednikom, s tistim pomadiziranim človekom, ki je imel brke navihane, da so na koncih štrlele kakor igle. Ah, gospod, vi ne morete pojmiti, kako sem bil nesrečen. Od tedaj jo iščem, svojo ženo...“

Velikan se je zjokal in Karlo je imel mnogo posla, predno ga je nekoliko potolažil.

„Še vedno upam, da jo najdem,“ je zdihuje nadaljeval mesar. „Če bi se vrnila k meni, je od srca rad odpustim vse, kar mi je storila. Tudi

Volilna reforma.

Dunaj, 13. februarja. Včeraj popoldne je bil ministrski svet, ki je sprejel odločilne sklepe kdaj se predloži volilna reforma. Vlada volilna reforma določa, da ima vsak avstrijski polnopravni državljani volilno pravico, ki je dopolnil 24. leto ter ni v aktivni vojaški službi, in ki biva vsaj eno leto v volilnem okraju. Volilna obveznost se ne določa. Vsak volilec ima le en glas. Volitev bo direktna, osebna in tajna. Pasivna volilna pravica se dobi z izpolnjenim 30. letom. Tudi analfabeti smejo voliti in voljeni biti. Število mandatov se zviša od 425 na 453. Pri razdelitvi mandatov se bo oziralo na število volilcev in na davčno moč. Pri delitvi volilnih okrajev se bo gledalo kolikor mogoče na ločitev mest in kmečkih občin. Število mandatov se razdeli sledeče: Češka 118 (+ 8), Dalmacija 11, Galicija 90 (+ 12), Nižje Avstrijska 55 (+ 9), Gornje Avstrijska 20, Solnograška 6, Štajerska 28 (+ 1), Koroška 10, Kranjska 12 (+ 1), Bukovina 11, Moravska 43, Šlezija 12, Tirolska 21, Predarlška 4, Istra 4 (— 1), Goriška in Gradiška 4 (— 1) in Trst 4 (— 1). In to bi naj bila splošna in enaka volilna pravica! Povprečno bi prišel en poslanec na 56.500 domačih prebivalcev, vendar bi pa v Istri dobilo šele 84.000 prebivalcev po enega poslanca, na Predarlškem pa bi prišel po en poslanec že na 29.400 prebivalcev. Predarlška ima namreč 118.000, Istra pa 336.000 prebivalcev, vendar bi vsaka teh dežel dobila po 4 poslance, dasi bi po volilni geometriji, ki naj velja za Predarlško, morala Istra dobiti 12 poslancev. Sploh velja za vsako deželo drugačno merilo, seveda najmanjše za nemške okraje, ker le na ta način je mogoče Nemcem zagotoviti 45% vseh mandatov, dasi tvorijo le 35% prebivalstva v državi. Nemci dobe po taki geometriji 205 mandatov, Italijani 13, Rumuni 9 mandatov, tako da ostanejo Slovani ravno za en mandat v manjšini.

Kriza na Ogrskem.

Dunaj, 11. januarja. Včerajšnji dan je prinesel v ogrski krizi pomemben preobrat. Dasi se v avdienci ministrskega predsednika barona Fejervarya ni dosegla odločitev, vendar se je misel na razpust ogrskega državnega zbora opustila. Cesar namreč ni hotel privoliti, da bi se državni zbor razpustil, ne da bi se razpisale nove volitve, ker se hoče izogniti vsemu, kar bi kazalo četudi na videz protustavnost. V včerajšnji avdienci se je vsled tega sklenilo, da se ogrski državni zbor niti ne razpusti niti ne odgodi, temuž se zasedanje le zaključi. Skoraj gotovo se v najbližnji bodočnosti napravi zopet poskus, pričeiti z novimi pogajanjmi med krono in koalicijo. Posredovalec pa ne bo več

po vsem tem, kar se je zgodilo, jo imam še vedno od srca ravno tako rad, kakor le kdaj poprej. Vsako jutro nakupim cvetlice in ovenčam z njimi svoje stanovanje; zmerom bo lepo pripravljeno za Giulietto. Snoči sem izvedel, da prebiva pri Vas, gospod, in prišel sem jo iskat. Prosim Vas, bodite dobri in dajte mi Giulietto. Na kolenih Vas prosim. Saj je Vi ne morete tako ljubiti, kakor jo ljubim jaz.“

Karlo je pristopil k velikanu in mu podal obe roki.

„Gospod — ne vem, kako se pišete —“

„Zobec, Anton Zobec.“

„Gospod — Vi ste plemenita duša. Ko bi vedel, kje da je Giulietta, sam bi jo šel iskat. Ali zapustila je mene ravno tako, kakor Vas. Mislim sem, da je pri meni srečna in zadovoljna, a nekega dne je izginila, ne da bi se bila poslovila. Menda je to njena navada.“

„Ali je to resnica, gospod?“ je žalostno vprašal mesar Zobec.

„Resnica je. Na mojo čast, gospod Zobec, jaz ne vem, kam je Giulietta pobegnila in kje da je zdaj.“

grof Andrassy, temuž se pokličeje drugi politiki. Izključeno ni, da nastopi v najbližnji bodočnosti preseenečenje.

Budimpešta, 11. februarja. Volilni odbor združenih opozicijskih strank se je v včerajšnjem posvetovalni organizaciji narodnega odpora. Posvetovanje se bo nadaljevalo prihodnji teden.

Glasilno barona Banffyja zahteva v posebnem članku, naj se v ojaško vprašanje popolnoma izloči ter naj vladar določi kratko dobo čakanja, da se politiki med tem časom prepričajo o narodovi volji. — „Budapesti Hirlap“ pa napoveduje, da se bodo absolutistični vladi uprli višji uradniki ter vsi demisijsionirali.

Carinska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Belgrad, 11. februarja. Ogrska vlada je prepovedala uvoz perutnine iz Bolgarije, ker je zvedela, da srbski trgovci pošiljajo perutnino na Bolgarsko, odkoder pride na Ogrsko kot bolgarsko blago.

Sofija, 11. februarja. „Novi Vek“, oficijozno glasilno bolgarske vlade, polemizuje z izjavo avstrijskega trgovinskega ministra grofa Auersperga, ki je govoril v parlamentu o dobrohotnosti avstro-ogrške države napram Srbiji in Bolgariji. List pravi, da to dobrohotnost zakriva zgolj strah pred protekcijonizmom avtonomnih tarifov teh dveh dežel. V trgovinskih zadevah ne pozna 20. stoletje dobrohotnosti, temuž le pravice in interese. Avstro-Ogrska pa nima interesov, izgubiti srbski in bolgarski trg, ker so države, ki čakajo, da zavzemo to mesto, da ga nikdar več ne izpuste.

Nemci na Rusnem.

Petrograd, 11. februarja. „Novoje Vremja“ piše pod naslovom „Nemška odkritost“: Nemški baroni v pokrajinah ob Vzhodnem morju odlagajo svoje krinke. Rusko pomoč so potrebovali le dotlej, dokler so jim Lehi pustošili posestva. Baltiški Nemci morajo po besedah plemškega maršala barona Delingshausena napeti vse sile, da ohranijo zvezo med materino zemljo (Nemčijo) in ruskimi pokrajinami, kjer žive. Nemci držijo res tako zvezo ter so pritirali baltiške pokrajine k oboroženi vstaji. Vsled te zveze pa so tudi prispeli vsi mogoči „kulturonosi“ iz pokrajin ob Vzhodnem morju v višje vladne in dvorne sfere, so se tam trdno usideli ter uresničili svoje nemške ideale, zaničujoč vse, kar je rusko. Doma na Nemškem bi nikoli ne prišli do tolikega vpliva, mi pa smo se jim podvrgli ter dospeli pod njihovimi vplivi do vseh grozodejstev ki jih moramo sedaj prestajati. Kaj je tem gospodom Rusija? In mi jim dajemo ministrske službe, jih pošiljamo v senat, v državni svet, smo jih naredili za „generale, jim izro-

„Potem jo moram dalje iskati.“ „Ako jo vidim, ali če se pri meni oglasi, prisegam Vam, gospod Zobec, da jo pripeljem k Vam, izlepa ali pa izgrda. Ali ste že vprašali na policiji?“

„Kaj pa mislite,“ je prestrašen vzkliknil Zobec. „Take sramote ne bi za ves svet napravil Giulietti. Ne, ne; sam jo moram iskati in izlepa jo moram pripraviti do tega, da se vrne k meni. Nečem, da bi jo znanci prezirali.“

Še dolgo je ostal velikan pri Karlu in se z njim menil o svoji Giulietti in postala sta prijatelja. Cesar Karlo ni storil kot ljubimec, to je zdaj storil kot prijatelj: iskal je Giulietto po vsem Trstu. Toda vse iskanje je bilo zaman. Vsak večer je Giulietti prišel na Karlovo stanovanje vprašat, če se je oglasila Giulietta, in vsak večer se je žalostnega srca vračal domov. A prihajal je vedno, ker mu je bilo v tolažbo, govoriti o Giulietti s človekom, ki ga je Giulietta ljubila, s človekom, ki se mu ni rogal zaradi te ljubezni do nezveste žene.

(Dalje prih.)

čili ruske čete ter smo jih napravili za delavce ruske države. Zaradi kulture? Dajejo nam kulturo, toda ne kulture Schillerja in Goetheja, temuž kulturo Kruppovih topov in nemškega junkerstva. Ali bomo še nadalje podpirali ta „Drang nach Osten“, ki zaničuje vse nemško, nas davi ter hoče napraviti iz baltiške provincije nekaj slabšega, kakor je Finska.

Težkoče v maroški konferenci.

Madrid, 11. februarja. Položaj se čimdalje kritičneje poostruje. Nemčija vztraja pri zahtevi, da mora biti maroška policija mednarodna, češ, da je bil tak tudi dogovor med Francijo in Nemčijo lanskega septembra. Večina veselil je na strani Nemčije, a Francija se vkljub temu ne vda; popustila je od svoje prvotne zahteve le v toliko, da je voljna deliti policijsko oblast s Španijo.

Resnica o boleznih angleškega kralja.

London, 11. februarja. Nemško časopisje si je mnogo prizadevalo, da se zdrži vest o bolezni kralja Edvarda, ker bi bilo za javnost vendar prehudo razočaranje, ako bi se izkazalo, da si je kralj nalašč izmislil bolezen, samo da se mu ne bi bilo treba sesti z nemškim cesarjem pri pogrebu danskega kralja Kristijana. Da pa je bila kraljeva bolezen res fingirana iz tega nagiba, dokazuje dejstvo, da je takoj potem, ko so minile pogrebne svečanosti v Kodanju, prisostvoval spuščanju nove oklopnice v morje v Portsmouthu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. februarja.

— **Osebna vest.** Računski asistent v Gradcu, g. Josip Jak, pride v isti lastnosti v finančno ministristvo.

— **Naši klerikalci in jugoslovanska ideja.** Glasilno klerikalne stranke „Slovenec“ se dela kakor da bi ne bilo slovenskega lista, ki bi bil bolj goreč zagovornik jugoslovanske ideje, kakor klerikalni organ in vodja klerikalne stranke dr. Šusteršič je imel v zadnjem zasedanju kranjskega deželnega zbora polna usta lepodonečih fraz o jugoslovanskem edinstvu in o jugoslovanski ideji. Mi, ki poznamo klerikalce v dno njihovih hinavskih duš, smo dobro vedeli, da to njihovo navdušenje za jugoslovansko idejo ni odkritosrčno in resnično, drugi pa, ki nimajo prilike jih poznati in jih sodiijo zgolj po njihovih besedah, so jih hvalili na vse pretege naglašajoč, da so slovenski klerikalci le iz drugega kova, kakor se navadno misli, in da se vkljub svojem klerikalnemu mišljenju vendarle dobri Slovani, katerim je jugoslovanska ideja takorekoč prva točka v njihovem programu. Kako zelo napačna je ta sodba o naših klerikalcih, kaže najjasnejše stališče, ki so ga zavzeli napram srbsko-avstrijskem konfliktu klerikalni poslanci v parlamentu. V tej zadevi piše „Agrarier Tagblatt“ med drugim tudi to-le: „Ne malo zanimanje je vzbudila vest, da namerava vložiti poslanec vitez Vuković v parlamentu nujni predlog v zadevi carinskega konflikta Avstro-Ogrske s Srbijo. Kako veliko pa je bilo splošno začudenje, ko je pri odločilni seji „Slovanske zveze“ postala iz nujnega predloga interpelacija, ker so se s Hrvati zvezani Slovenci z vso močjo uprli intencijam viteza Vukovića. Praška „Politika“ je zbog tega Slovence ljuto napadla in obsojala njihovo postopanje v tem vseh Jugoslovancev se tikajočem vprašanju. Mi smo o tej stvari poizvedovali in dognali te-le interesantne podrobnosti: Dejansko se da konstatirati, da je poslanec Vuković pripravil v najostrejši obliki sestavljen nujni predlog, ki ga je predložil v odobrenje „Slovanski zvezi“. V klubu se je vnela v tej zadevi živahna debata, ki se je končala s porazom hrvatske skupine, ki so jo preglasovali Slovenci. Hrvatskim poslancem ni preostajalo drugega, kakor se ukloniti klubovi disciplini, vendar se jim je

pa posrečilo potom kompromisa doseči interpelacijo, katere besedilo je sestavil posl. Vuković. Toda dogodil se je slučaj, katerega se ni nihče nadejal. Celotilejša sestavljena interpelacija ni ugajala slovenskim političnim prijateljem, ki so izjavili, da je ne podpisujejo. Interpelacija, na kateri je bilo Hrvatov seveda jako mnogo ležeče, se je mogla vložiti samo s pomočjo čeških radikalcev, ker bi bila sicer padla v vodo... Obžalovati je, da se nujni predlog očitno iz malenkostnih ozirrov ni mogel vložiti. Nemški poslanci so sami izrazili svoje začudenje, da so Jugoslovani opustili ugodno priliko in niso pričeli energične akcije proti orientalski politiki grofa Goluchowskega.“ — Iz tega dogodka je jasno razvidno, da je jugoslovanska ideja v ustih klerikalcev zgolj prazna fraza; ko se je šlo za to, da bi se tudi napram vladi odkrito in energično pokazala jugoslovanska vzajemnost, so klerikalni poslanci zlezili strahopetno pod klop in si niso upali podpirati od Hrvatov v zadevi carinskega konflikta s Srbijo sestavljene nujnega predloga. Klerikalna deputacija se bo sedaj seveda zagovarjala s tem, da je zaprta srbska meja v korist našemu kmetekemu prebivalstvu in da so klerikalni poslanci v prvi vrsti poklicani in dolžni ščititi in čuvati agrarne interese. Toda to je samo prazen izgovor! Mi prav dobro vemo, da se klerikalci samo niso hoteli zameriti vladi, kateri je bil silno neprijeten napovedani nujni predlog, in da so pri tem napravili prav dobro kupčijo. In da so imeli v tem oziru „tehtelmehtel“ z vlado, dokazuje to, da v zadnjem hipu niti dogovorjene interpelacije niso hoteli podpisati, dasi so to preje izrecno obljubili, in da „Slovenec“ o tej stvari dosledno molči, če prav so o tem razpravljali že drugi listi. Takšni Jugoslovani so torej slovenski klerikalci v teoriji in v praksi! V orientacijo hrvatske in srbske javnosti bodi povedano, da ne bo krivo sodila o vseh Slovenceh, da so v „Slovanski zvezi“ izmed Slovencev sami klerikalci, dočim stoje napredni poslanci izven tega kluba.

— **Šolske vesti.** Suplentinja na Jesenicah gđ. Ivana Orel je imenovana za provizorično učiteljico v Mokronogu; v Kostanjevico pride kot provizorični učitelj gosp. Fran Trost iz Ljubljane na mesto iz ljudskošolske službe izstopivše gđ. Marije Gasperin. Za Velike Lašče je imenovana kot provizorična učiteljica gospa Ana Fink-Šufraj.

— **Premestitve.** G. Sebastijan Jelič, stavbni komisar avstrijskih drž. železnic pri železniškem stavbnem vodstvu v Gorici je premestjen v Špital ob Dravi. G. Josip Wurmbbrand, adjunkt drž. železnice v Trstu je zamenjal svoje mesto z g. Karlom Rožancem, asistentom pri direkciji državne železnice v Beljaku.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Iz pisarne „Dramatičnega društva“ se nam piše: V torek, dne 13. februarja, se poje prvič na slovenskem odru velika Weissova opera „Poljski žid“ v štirih slikah, in sicer je predstava na korist nemurnemu kapelniku g. H. Benišku, ki deluje že od leta 1898. z vsmo in z veliko požrtvovalnostjo na korist slov. gledališča. Slavno občinstvo naj uvaža, da ima n. pr. tukajšna nemška opereta dva kapelnika, nemška opera v Gradcu pet kapelnikov in da tam zboru urijo posebni dirigenti, da pri nas prihajajo na vaje zbori le po končanem dnevnem delu, da zbori z orkestrom skoro nikdar vaj nimajo, ker pri majhni plači ne morejo in ne smejo zanemarjati svojih stanovskih služb. Nadejati se je torej, da slavno občinstvo z obilnim obiskom pokaže, da ceni Beniškovo trud in njegove usluge. Opera „Poljski žid“ se šteje med najodličnejše moderne opere sploh in je najboljši proizvod češkega skladatelja Weisa. Občinstvo se opozoruje v tem oziru na podlistek v „Slov. Narodu“ št. 30. in 31. leta 1906. Opero režira g. rež. Ránek, ki jo je režiral že v Plznu in tam tudi pel glavno vlogo župana z velikim uspehom. Jutri, dne 13. febr., poje to vlogo gosp. Ouřednik, pri prihodnji predstavi, dne 18. febr., pa g. Ránek. Druga velike in važnejše vloge pojejo gđ. Rindova, ter gg. Oráelski in Betetto. Med

in 2. dejanjem je pava 20 minut, ker se morajo izvršiti velike kulisne izpremembe. — Še ta mesec se uprizori dražestna Pollingerjeva opereta „Don Cezar“ s gosp. Orželskim v naslovni vlogi. Ker sta g. Orželski in gospa Skalova že opereto že pela in jo muzikalno poznata docela, je študirati le še zmore nekaj manjših vlog. — V mestnem gledališču Verdi v Trstu ima kolosalen uspeh Puccinijeva prekrasna opera „Tosca“. Član intendantice se je udeležil sobotne prestave v Trstu ter se preveril, da je ta opera v muzikalnem in scenemskem oziru pravcat biser. Ker je opera „Tosca“ umetniško še višje delo, kakor Puccinijeva pri nas vlepiljubljena opera „Bohème“, se je odredilo, da pride „Tosca“ že v prvi polovici marca na naš oder. Gosp. Oretko Golar, jako spretni prevajalec librettov, se je prevodila lotil nemudoma. V drugi polovici marca pa se končno uprizori še velika Rossinijeva opera „Zidovka“, v kateri nastopi gosp. vitez E. Cammarota dvakrat zapored.

— **Slovensko gledališče.** V soboto se je dala na slovenskem odru igra, ki se je igrala tako, da smo bili z njo zadovoljni, kar je pri obstoječih razmerah pač nekaj izrednega. Predstavljal se je Hodgson Burnettov igrokaz „Mladi lord“. Snov igre ni nova; povest o dobrem otroku, ki blagodejno vpliva na vso svojo okolico in s čarom svoje naivne presrčnosti in dobrote razganja meglo sovraštva in medsebojne mržnje, smo že čitali in slišali v sto variacijah. Ta sujet je porabil tudi Burnett in mu nadel dramski kroj. Pri tem mu pa ni bilo tako ležeče na tem, da ustvari v vsakem oziru dovršeno dramsko delo, marveč samo na tem, da v svojem igrokazu čim najbolj in najmarkantneje označi glavnega junaka. S tem seveda ni rečeno, da bi bil igrokaz v tehničnem oziru slabo komponiran, nasprotno, vse delo kaže, da ga je ustvaril umetnik, ki je vešč dramatik, ki je izveščen tudi v gledališki tehniki. Pisatelj je pa tudi izborni psiholog, ki se je vglobil v otročjo dušo in temeljito pozna otročje mišljenje in čuvstvovanje. Zato se mu je tudi posrečilo, da v glavnem junaku svoje dreme ustvari tip, poln realističnosti, tip, iz katerega diše življenje. Ta glavni njegov junak, Cedric Errol, stoji tako v ospredju dejanja, da izgubi igrokaz vso svojo vrednost, čim ni ta vloga v spretnih rokah večšega igralca ali igralke. In da je „Mladi lord“ na slovenskem odru v vsakem oziru uspel, to je izključna zasluga g. Kreisove, ki je igrala vlogo Cedrica Errola. Ta vloga — treba je igrati 12letnega dečka — je silno težka in kdor jo zmore, v njem tiči že dober kos pravega umetnika. Ga. Kreisova je igrala Cedrica, smelo lahko trdimo, z umetniško dovršenostjo in ustvarila s svojo resno zamišljeno, temperamentno igro, polno toplih tonov in efektnosti, očarujoč tip naivnega, živahnega in dobrodušnega dečka. Njene kretnje, njena mimika, njen govorjenja in izražanja, vse to je bilo tako izvrstno pogojeno, da se je nam zdelo, da vidimo pred sabo pravega otroka, ne pa igralke. Opetovano smo že imeli priliko, pohvaliti go. Kreisovo, to pot pa ji izrekamo odkrito svoje priznanje, zakaj v „Mlajem lordu“ je prekosila takorekoč samo sebe. Vedeli smo, da je njena glavna moč v naivnih vlogah, nismo pa pričakovali, da bi se umela popeti na tako visoko stopnjo umetnosti. Že zgoraj smo naglašali, da stoji glavni junak v ospredju dejanja, da so torej ostale vloge samo nekako spopolnile, kakor je lepi podobi lep okvir. Igralci so to pot, kar sicer pri nas baš ni navada, svoje vloge dobro naštevali in se potrudili, da so iz njih napravili čim največ. Predvsem nam je pohvalno omeniti g. Dobrovolnega, ki je prav fino pogodil značaj starega, bolnega in v vsem svetom razprtega grofa Dorincourta. Takisto zaslužita pohvalo tudi g. Dragutinovič, ki je s primernim patosom igral odveta Hlavishama, in g. Verovšek, ki je nastopil v vlogi trgovca Hobbsa. Vdovo Errelovo je igrala gospica Spurna dokaj temperamentno in efektno; isto velja tudi za go. Danilovo, ki je nastopila v vlogi pustolovke Mine. G. Danilo kot Hipgins je bil dober v maski in igri. — Sufferka se je tudi pri tej predstavi posebno odlikovala in to popolnoma po nepotrebnem, ker so vsi igralci znali svoje vloge. Priporočamo ji, naj se v bodoče moderira, da ne bo igralcev po nepotrebnem spravljala iz ravnotežja.

— **„Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“** je imela dne 7. februarja t. l. svojo 168. vodstveno sejo v družbenih prostorih „Narodnega doma“. Začetek ob 3. popoldne. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Aleksander Hudovernik (blagajnik), Luka Svetec (namestnik predsednika), dr. Ivan Svetina, Ivan Šubic in Anton Žlogar (tajnik). Svojo odsotnost so opravičili odborniki ces. svet.

Ivan Murnik, Anton Porekar in dr. Pavel Turner. — Prvomestnik Tomo Zupan se spominja otvoritvi sejo nenadne smrti predsednika družbe sv. Mohora v Celovcu prosta Lamberta Einspielerja ter pozove navzoče, da umrlega voditelja koroskih Slovencev in našega pokrovitelja spomin častijo s tem, da se dvignejo raz sedežev. Istotako sklene na njegov predlog družba pozdraviti novovolenega višjega škofa za Gorico dr. Frana Sedeja. Novi viši škof Sedej je istotako že mnogo let naš pokrovitelj. Z ozirom na prevelik riziko pri eventualnem srečelovcu, ki ga je predlagal višji učitelj Srečko Malenšek, se ta prireditvev opusti. Med ostalimi točkami je bila najvažnejša ta, da se je sklenilo v 166. seji za naše svetno šolsko osebo sprejeta pokojninska določila uveljaviti z dnem 1. januarja 1906. Pri tej priliki so se tudi sprejela vsa tozadevna prehodna določila ter so se enotno regularili prejemki družbenih svetnih vrtnaric, ki bodo imele odlej tudi pravico do petletnice, oziroma do pokojnine. Potem so se dovolile še nekatere podpore in se je sklenilo pododboru za ustanovni in stavbni sklad zavoda „Učiteljski dom“ v Celovcu odstopati narodni kolek proti polovični prodajni ceni. Ob 6. zvečer je zaključil prvomestnik sejo.

— **El Mokri na — beli reduti.** V Algasviraš je dolgečas kakor v oštariji brez ženske potrebe. Tam zbrani diplomatje se pripravajo, ali naj maroški sultan spi pri odprtih durih ali ne. Vprašanje je pereče, ker ima sultan putiko v kolenih in skozi Gibraltar strahovito vleče. Maroškega sultana zastopa tam maroški inteligent El Mokri. Mož se na shodu grozno dolgočasi, posebno ga mori neki Riškanta-Zadošti. Ker so predniki Ela Mokrega baje doma iz Mokronoga, je začel na željo svojih treh zakonah spremljevalk, ki pa niso Mokronogzarce, misliti, da vzame za dva dni „urlaub“ in pride obiskat naše kraje. Izbral si je na prigrvarjanje svoje prve in najboljše polovice (po maroški aritmetiki je $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$) pustni terek tem rajše, ker si more ogledati belo reduto. Če španski špediterji ne bodo delali težav, pripelje seboj belo kamelo. Da bo poročilo popolno, povemo, da je njegovi ženi ime La Carozza, po slovensko Koreta; oblači se vedno belo, le napudrana je rdeče. Skupina se torej popolnoma poda v milje bele redute. Salami alejkum!

— **XIV. velika maskarada „Ljubljane“.** Ako si šel včeraj popoldne okoli četrte ure po ljubljanskih ulicah, zagledal si povsod vse črno občinstva. Dasi je hudoben mraz ščipal v lica in ušesa, se ni nihče za to zmenil in radovoljno čakal obhoda svtov Ožbetovega Janca. Kajti ni mala senzacija v Ljubljani, gledati pravo pristno kmečko „ofcet“ v sredini mesta. Svatje so nas dali sicer precej dolgo čakati in devali našo potrpežljivost na jako občutno tehtnico, vendar smo naposled bili obilno poplačani za svoje potrpežljivo čakanje. Gromovito ukanje je napolnjevalo ozračje, iz glasnih harmonik so prihajale samo vesele poskočnice, slovenske zastave so plapolale v zraku in potem ti svatje z viržinkami v ustih in v krasnih narodnih nošah sede na strani dražestnih tovarišic pod ogromnimi rdečimi dežniki! Na tisoče oseb broječa množica je spremljala oziroma gledala ta spreved, ki se je pomikal po celem mestu in s tem kot najboljša reklama za večerno maskarado „Ljubljane“ obudila v marsikom željo, udeležiti se te prireditve. In res! Komaj je napočila določena 8. ura, že so dohajale veselja željne trume v veliko dvorano „Unionovo“, ki je bila vsa ozaljšana z zelenjem in čarobno razsvetljena. Komaj so mogočno zadoneli prvi akordi društvene godbe, poslužila se je mladina prelepe prilike in po gladkem podu so se zavrteli mnogobrojni pari polni burnega navdušenja za veseli brezskrbni gles. Ob 9. je prišel Ožbetov Janez s svojimi svati na maskarado. Ob prihodu v dvorano so mu zaprili fantje pot in zahtevali od njega odkupnino za nevesto. Po starem običaju se je seveda Janez odkupil, na kar so imeli svatje popolnoma pravo pot povsod in vsakdo jih je sprejemal z veseljem. Velikanska dvorana je bila kmalu prenapolnjena. Najrazličnejše maske od mogočnih viteških magnatov in plemenitašev pa doli do brhkih peric in žanjic, pomešanih s Kitajci in Kitajkami, raznimi domini, cigani in cigankami, zlasti pa mnogobrojnimi fanti in dekleti v narodnih nošah so nudili do zadnjega prostora zasedeni galeriji obilno užitek vsled razveseljivega pogleda na to slikovito množico. Pri plesu se je razvijala večkrat vprav velikanska gneča. Temu se ni čuditi, saj se je vrtilo vse, staro in mlado, vse v bratski ljubezni med seboj ne poznaoč niti najmanjšega razločka. Ko si se naplesal, šel si k ciganki, ki ti je iz kart prorokovala najšrečnejšo prihodnost in zapletla

tvojo bodočnost v najbolj kombinirane ljubavne afere. Če si se pa namenil kupiti kakšnega iskrega konjčiča, stopil si k ogrskemu ciganu, ki ti je na svojo dušo obljubljal za nizko ceno pripeljati ti najplemenitejšega arabca. Naposled si se pomešal med gorenske fante in ukal si z njimi in pel narodne pesmi, srce ti je pa poskakovalo radosti, ne meneč se, da to veselje trpi le par trenutkov. — Izmed plesov so se četvorka, češka beseda in narodna četvorka prav elegantno plesali. Vse je aranžiral gosp. Rado Šturm, ki jih je jako spretno vodil in mu gre zlasti za aranžma pri narodni četvorki vsa čast, posebno če se pomisli, da je učil svoje plesalce ta ples le par tednov. Prvo četvorko je plesalo 74 parov, drugo 90, besedo 60 in narodno četvorko 24. Ples je trajal do ranega jutra vedno z isto intenzivnostjo kot ob pričetku, k čemur je mnogo pripomoglo izborno sviranje društve godbe, ki se ni dala preveč prositi za dodatke pri vsakem komadu. Gmotni uspeh prireditve je za društvo „Ljubljane“ vsekarer v vsakem oziru zadovoljiv, saj se je prodalo nad 1700 vstopnic, kar je dokaz, da uživa to društvo tople simpatije pri vseh krogih občinstva, kar smo ravno videli snoči. Maskarade se je udeležilo tudi mnogo občinstva izven Ljubljane.

— **Plesni klub slovenskega trgovskega društva „Merkur“** je priredil v soboto zvečer svoj zaključni venček v mali dvorani „Narodnega doma“. Zabava je bila prav neprilijena in so plesalci ter plesalke rajali do belega jutra. Ples je aranžiral g. Ivan Kenda, ki je tekem dveh mesecev v plesni šoli dobrodu priučil svoje učence četvorko „bohemien“, besedo, „pas des patineurs“, „boston“ itd., da so jih plesali precizno na zaključnem venčku. Dvorana je bila jako okusno okrašena.

— **Poročil se je** gosp. Alojzij Višnar z gospico Marijo Kahne. Bilo srečno!

— **„Gorenjski Sokol“ v Kranju** priredi svojo četrto maskarado „Pri joštarskem mežnarju“ v društvenih prostorih v soboto, dne 24. februarja.

— **Poročil se je** v Kranju finančni tajnik g. Rajko Jordan z gospo Ido pl. Fermentin.

— **Legar se je** epidemiočno pojavil v Belskem; v Studenem se ni primeril noben slučaj.

— **Pevsko in bralno društvo „Planinski glas“ v Rovtnah** priredi v nedeljo 18. t. m. veselico s petjem, tamburanjem in dramatično predstavo.

— **Iz Postojne** se nam piše. Gospoda Fr. Jurca, veleposestnika in veletržca, je zadela prebridka izguba. Nagloma mu je umrla soproga, gospa Fani Jurca. Udeležba pri pogrebu je pokazala, kako spoštovana in priljubljena je bila pokojnica; vse žaluje za blago gospo.

— **Skala je ubila** v Jasenu pri Ilirski Bistrici 60letnega Zlaseina; mož je na mestu mrtev obležal.

— **Umrl je** v Sodražici včeraj dopoldne ondodni nadučitelj g. Ivan Mandelj. Pogreb bo v torek popoldne ob 3. uri.

— **Zabavno društvo v Krškem** priredi 27. t. m. na pustni terek zabavni večer. Upizori se burka in enem dejanju „Eno uro doktor“. Po predstavi bo ples.

— **Vinski semenj v Krškem.** Letošnji spomladni vinski semenj v Krškem se priredi v sredo pred sv. Jožefom, to je 14. marca. Kar je sedaj še vina v tem okraju na razpolago, je večinoma že pretočeno, vsled tega tudi čisto v okusu. Ker bodo cene vinu pozneje, vsled dosedanjega razprodaja, znatno poskočile, bi bilo želeli, da se gg. gostilničarji in vino-tržci ob tej ugodni priliki z dovoljno množino, pristne dolenskega kopalnice preskrbe, da jim ne bo treba pozneje segati po tujih godlah.

— **Zanimiva sodna obravnava v Celju.** Jutri se začne pred celjskimi porotniki obravnava proti Pavlu Kekiču, ki je bil v Clevelandu glava ponarejalcev avstrijskega denarja. Obravnava bo zanimiva zato, ker pride obtožbenca zagovarjat advokat F. C. Friend iz Amerike.

— **V nemškem „Studentenheimu“ v Celju** je v prvem tednju izmed 80 gojencev dobilo dvojke in trojke 11 dijakov, a nemški listi imenujejo to sijajen uspeh. Zelo značilno je tudi za „bivšega Slovence“, okrajnega glavarja Supančiča (sedaj Supančich) v Mozirju, da ima sina Hansa v tem zavodu.

— **V Dobovi pri Brezicah** so ustanovili breziški nemškutarji posojilnico. To je že drugi nemški naskok na to lepo občino. Slovenci se odo pač morali malo bolj pobrigati. Sicer pa posojilnica sploh ne more biti potrebna zaradi bližine Brezic, kjer sta slovenska in nemška posojilnica.

— **Česa se na Koroskem vsega boje?** V Podravljah na Koroskem so hoteli Slovenci prirediti igri „Ne kliči vraga“ in „Dobro došli, kdaj pojdete domov“. Okrajno glavarstvo v Be-

ljaku je pa igri prepovedalo „aus sittenpolizeilichen Rücksichten“. Koroski Nemci oznanjajo zdaj v svet to prepoved kot eno najpametnejših, kar jih je doslej izleglo kako korosko okrajno glavarstvo! Vsa čast!

— **Reke je zmečkal kamen** v Gorici kamnoseku Ivanu Furlanu iz Dola na Goriškem. Morali so ga prenesti v bolnico.

— **Samomer.** V Dornbergu na Goriškem si je z britvijo prerezal vrat Ivan Kavčič. Zadal si je 6 ran. Ko so ga na to prepeljali v Goriško bolnico, je kmalu na to umrl. Vzrok samomoru ni znan.

— **Tržaški štrajh.** Lloydovi kurjači in pomorščaki se vedno štrajkajo. V petek popoldne so v Škedenju napadli hotel avstro-ameriške družbe bratov Kozulić in mu razbili okoli 30 šip, ker je priletelo izza bližnjega grmovja pri hotelu veliko poleno med v veliki množici zbrane delavce.

— **Blagajno so navrtali** v Trstu akcijski družbi za proizvajanje vegetabilnega olja neznanji tatovi in odnesli iz nje 3750 K. Izvršili svoj vlom na najnovejši način s svedom, ki ne dela nobenega šuma.

— **Dva cerkvena tatova** je aretovala tržaška policija. Eden je 31letni kotičaj Alojzij Devetak iz Redipulje v Istri, drugi pa 46letni urar Aleksander Banden iz Gorice. Prvi je imel v žepu zdrobljene kosce srebra, ki jih je bilo spoznati kot ostanke keliha in ciborija.

— **Epileptik zgorel.** 30letni čevljar Ivan Martl v Trstu je bil božjasten in ga je ta bolezen večkrat vrgla po tleh. Tako ga je tudi v petek zvečer, a tako nesrečno, da je prevrnil svetiljko, pri kateri je delal. Ker se je razlit petrolej užgal, nastal je v sobi ogenj, ki je uničil pohištvo in v katerem je našel smrt nesrečni čevljar.

— **Gorilni špirit** je pil v hotelu „Balkan“ v Trstu 39letni železniški delavec Ivan Koller in tako končal svoje življenje.

— **Župnik na obtožni klopi radi umora.** V soboto se je izreka razsodba v obravnavi zaradi umora Ane Rančigaj. Župnikov sluga Šime Kovačević je bil po pravoreku porotnikov spoznan krivim umora Ane Rančigaj in obsojen na smrt na vesaljih. Župnikova ljubica Antonija Oštrc je bila obsojena na en mesec težke ječe, župnik Fran Tomašević pa na 30 K globe, ker je pridržal pismo Ane Rančigaj, ki ga je pisala svojim sorodnikom na Stajerskem.

— **Kakor se nam javlja iz Gotovelj na Stajerskem,** se tamkaj splošno zatrjuje, da sta Fran Tomašević in sluga Kovačević brata in oba rodna sina Ane Rančigaj. Koliko je na tej stvari resnice, ne vemo.

— **Štraj na Reki.** Mornarji in kurjači ogrsko-hrvaske parobrodne družbe so začeli štrajkati in zahtevajo povišanje plače.

— **Nesreča na železnici.** S postaje Plaze pri Reki je vihar spravil v tir naložen tovorni voz, ki je došel tovorni vlak ter trčil vanj s tako silo, da sta se voza razbila ter je bil ubit zavirač zadnjega voza.

— **„Slovensko omizje“ v Sarajevu** priredi v sredo, dne 14. februarja v stranskih prostorih „Društvenega doma“ šaljivo predpustno veselico s plesom.

— **Pogreša se** stotnik ljubljanskega domobranskega polka g. Julij Podlipnik. Dne 7. t. m. zjutraj se je odpeljal na Gorenjsko in od tedaj se ni več o njem ne ve. Sodi se, da se mu je zgodila kaka nesreča.

— **Kolizej prodan.** Kolizejsko poslopje je kupila trdka Deghenghi & Comp. za 413.000 K in napravi iz njega predvsem svoja skadišča.

— **Tatvine.** Hlapcu Antonu Dobousku je v soboto dosedaj še neznan tat vlomil v kovčeg in ukradel 8 K vreden suknjič, črne suknene hlače, vredne 5 K, zelen baržunast telovnik, vreden 4 K in 5 K vredno srebrno oklopno verižico. — Izkuharici Frančiški Mezejevi je bila ukradena 3 K vredna zelena skleda. — Branjevki Rozaliji Kutnarjevi je v soboto popoldne neki dolgoprstež ukradel na Pogačarjevem trgu kurmik s tremi kuncu. — „Gospodarski zvezi“ je bil dne 9. t. m. z dvorišča ukraden 56 litrov držeč sodček, vreden 10 K. — Sodček je tat prodal nekemu gostilničarju.

— **Nevarna igrača.** V soboto popoldne je za stalno cerkvijo užgal pri nabasani železni cevki ključarski vajenec Jakob Brandstätter kapico, vsled česar je cevka eksplodirala in je odletel del železa v nogo njegovemu tovarišu Walterju Twrdyju ter ga tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom odpeljati v deželno bolnišnico.

— **Aretoval** je včeraj na južnem kolodvoru službojuči nadstražnik Jak. Kržan 19letnega Jurja Maredina, ki se je hotel s potnim listom Radovana Lipovščaka izseliti v Ameriko.

— **Ogenj.** V soboto okoli 10. ure zvečer je naznanil čuvaj na Gradu z dvema streloma, da gori Viljem Tre-

ova vila na Cesti na Rožnik št. 23. Požarna bramba je bila pod vrlim načelnstvom gospoda Ludovika Stričja čudovito hitro na licu požara in ga je vkljub temu, da je morala hidrant, ki je bil pod snežno plastjo, iskati, v dobri pol uri lokalizovala. Ogenj je nastal na ta način, da je začel v podstrešni sobi od zakurjene peči tleti v obližju te zazidan tram. Ko bi bilo gasilno društvo le nekoliko zamudilo, pa bi plesal rdeči petelin po celi vili in le vrlemu gasilnemu društvu in temu načelniku gre zasluga, da ni bila upeljena cela vila, ampak je zgorel le del strehe. Gospod Treo ima okoli 600 K škode in je zavarovan pri „Assicurazioni Generali“ za 10.000 kron. Pri požaru je bil tudi policijski načelnik gosp. dr. Miljutin Žarnik in društveni zdravnik g. dr. Zajec. Občinstva je bilo na stotine in tudi častnikov in boljših slojev se je pripeljalo z izvoščki toliko, da jih je v takih slučajih še podnevi malokrat opaziti tako število. Pripomniti je, da je ogenj najprvo telefonično naznanil iz deželnovalne palače v tamošnjem okolišu službojuči policijski stražnik Fran Palčar.

— **Pobegnil je iz blazine na Studencu** umobolni Ivan Defrancesco. Ušel je gologlav in je imel na nogah samo slabe šolne. Defrancesco je jako silovit.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 18 Hrvatov. Na Prusko so šli 4 Hrvati, v Inomost 18 Slovencev, v Scheibbs pa 48 Macedoncev. — V soboto so šli v Ameriko 4 Hrvati, nazaj je pa prišlo 40 oseb. V Heb je šlo 30 Hrvatov, v Hrastnik pa 15 rudarjev.

— **Izgubila ali po pomoti** je prišla te dni v neprave roke črna torbica, zavita v rjavem platnu in zaklenjena. V torbici so bile hranilnične knjžnice in zelo važne listine, ki pa ne morejo nikakor komu kaj hasniti. Pošteni najditelj se prosi, da jo odda proti nagradi na magistratu.

— **Današnji list** ima prilogo glavnega zastopstva v Ljubljani zavarovalnice „Assicurazioni Generali“ v Trstu.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. februarja. Dan, kdaj se parlamentu predloži volilna reforma, je definitivno določeno. Zdi se to v posebni seji poslanske zbornice v ponedeljek, dne 19. t. m. Gautsch in Bylandt bodeta svoj načrt v tej seji obširno utemeljevala.

Dunaj 12. februarja. Danes je prišla v parlament 20 članov broječa deputacija galiskih kmetov, ki je baronu Gautschu in grofu Bylandtu povedala, da hočejo galški kmetje splošno in resnično enako ter pravično volilno reformo, vsaki drugi pa da se bodo zoperstavili.

Dunaj 12. februarja. Italijanski poslanci hočejo danes vložiti novo interpelacijo zaradi tega, ker je vlada tržaškemu magistratu odvzela posle prenešenega delokrega.

Dunaj 12. februarja. Poljski klub je v današnji svoji seji izvolil posebno komisijo, ki naj preišče sodno afero poslanca Doboszynskega.

Dunaj 12. februarja. Najvišje sodišče je v polnem obsegu zavrnilo ničnostno pritožbo radi hudo delstva proti pravnosti obsojenega profesorja dr. Beera.

Dunaj 12. februarja. Nadvojvodina Marija Terezija je težko obolela.

Dunaj 12. februarja. Pri ponarejalcu čekov, Šopku, ki je bil aretiran v Chicagu, je policija dobila 6000 dolarjev in 12000 K denarja ter mnogo dragocenosti. Špek je pribral, da je svojemu p. magacu odštel 6000 dolarjev.

Dunaj 12. februarja. Srbski poslanik na Dunaju, dr. Vuić, se je odpeljal sinoči v Beograd. To je v zvezi z novimi pogajanjimi med Srbijo in Avstro Ogrsko.

Pizen 12. februarja. Tu se je začela velika stavka. V škodovih tovarnah počiva vse delo. Dolej se mir ni kalil.

Rim 12. februarja. Danes je bila podpisana trgovinska pogodba med Avstrijo in Italijo. Pogodba določa: v slučaju predpisov razvoja posebno

razsodišče in da se mora skleniti posebna konvencija glede ravnanja z delavci.

Belgr. d 12. februarja. Srbska vlada ni pustila pasirati štiri vagona sladkorja, n: menjenega v Turčijo. Sladkor se odpravlja na R-ko in od tam z ladjo v Solun. V Zmorni se ustavili in poslali nazaj v Belgrad dva vagona na seno, češ, seno je iz okraja, kjer je med živino kužna bolezen. Carinska vojna se je torej že začela.

Zahvala.

Učiteljski gledališki diletantje so imeli poleg obilnega truda pri uprizoritvi "Legionarjev" dne 21. januarja 1906 v ptujski citalnici vsled indolentnosti ptujske inteligence in spletakrenja "Slovenca" in "Slov. Gospodarja" precejšen deficit. Preblagorodni gosp. dr. Fran Jurtela, advokat in dež. poslanec v Ptuj, ki se ni mogel zaradi smrti svojega tasta predstaviti osebno udeležiti, je blagovolji naknadno ves primanjkljaj poravnati. Za ta veleudni dar se usojamo plemenitemu pospeševalcu slov. dramatik izreči najiskrenjšo zahvalo, z zagotovilo, da nas bode ta blagodušni dar izpodbujal, da vztrajamo pri započetem delu, ter v kratkem času nastopimo z izvirno šaloigro pred tako "požrtvovalno" in "hvaležno" občinstvo.

Učiteljski gledališki diletantje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka v Ljubljani".

Uradni kurzi dun. borze 10. februarja 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Biago
42% majska renta	100.15	100.35
42% srebrna renta	100.00	100.20
4% avstr. krona renta	100.15	100.35
4% zlata	118.25	118.45
4% ogrska krona renta	95.80	96.00
4% zlata	114.35	114.55
4% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Spiljet	100.65	101.65
4% posojilo mesta Zadar	100.00	100.00
4% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.75	101.70
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.15
4% z. o.	100.15	100.25
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.30	101.30
4% pest. kom. k. o. z 10% pr.	106.70	107.70
4% zast. pisma Innerst. hranilnice	100.50	101.50
4% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.00	100.90
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.90
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	99.50	100.50
4% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.00
4% prior. doljenjskih žel.	99.50	100.00
4% prior. juž. žel. kup. 1/4%	316.75	318.75
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100.75	101.75
Srečke.		
Srečke od 1. 1860%	197.00	199.00
od 1. 1864	289.50	291.50
tzske	160.50	162.50
zems. kred. I. emisije	296.50	306.50
II.	298.50	308.50
ogrsko hip. banke	263.00	271.50
srbske & hrs. 100%	100.00	109.00
turške	149.20	150.20
Basilika srečke	25.50	27.50
Kreditne	476.00	487.00
inomoške	79.00	85.00
Krakovske	92.00	99.00
Ljubljanske	61.00	68.00
avstr. red. križa	52.00	54.00
ogr.	33.30	35.30
Rudolfove	57.00	63.00
Salcburške	72.00	78.00
lunajske kom.	530.00	542.00
Ocinice.		
župne železnice	127.60	128.60
Državne železnice	666.00	667.00
Avstr.-ogrsko bančne deln.	1631.00	1641.00
Avstr. kreditne banke	670.25	671.25
županske	787.25	788.25
Živnostenske	246.00	247.25
Premogokop v Mostu (Brux)	658.00	660.00
Alpinski montan	533.25	534.25
Praške žel. ind. dr.	2639.00	2649.00
Kima-Muranyi	533.75	534.75
Trboveljske prem. družbe	275.00	279.00
Avstr. orožne tovr. družbe	566.00	573.00
Češke sladkorne družbe	158.00	162.00
Valute.		
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.08	19.11
20 marke	23.48	23.56
Soverejns	23.46	24.04
Marke	117.30	117.50
Laški bankovci	95.50	95.70
Rubliji	251.00	252.00
Dolarji	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. februarja 1906.

Termin.					
Pšenica	za april	. . .	za 100 kg	K	16.84
	oktober	. . .	100	"	16.76
Rž	april	. . .	100	"	13.74
Koruzza	maj	. . .	100	"	13.80
Oves	april	. . .	100	"	14.86
Efektiv.					
Neizpremenjeno.					

Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Vitina nad morjem 806.2. Srednji krasni tlak 734.0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10	9. zv.	730.3	— 3.1	brezvetrno	jasno
11.	7. xj	729.7	— 13.4	sl. jvzhod	megla
2. pop		728.3	— 4.5	sr. jgvzhod	oblačno
9. zv.		728.0	— 2.8	sl. jgvzhod	oblačno
12.	7. xj	727.8	— 3.4	sl. vjvzh.	oblačno
2. pop.		727.2	18 sl. jgvzhod		jasno

Srednja predvčerašnja in včerašnja temperatura: -23° in -69°; norm.: -07° in -09°. Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Zahvala.

Povodom bolezni ter prerane smrti našega nepozabnega soproga, ozi. očeta, starega očeta, brata, strica svaka, gospoda

Antona Šetina

posestnika, gostilničarja in kovača

nam je došlo toliko iskrenih dokazov sočutja, da se moremo le tem potom zanje dostojno zahvaliti.

Posebej se še zahvaljujemo prečastiti duhovščini, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, osobito pa velečislani rodbini Brecljnik za krasni venec.

Bog vam plati!

Gornja Šiška 10. febr. 1906.

Zaljubljeni ostali.

Kontorist

20 let star, slovensko-nemški korespondent, več pisaluga stroja, želi spreminiti mesto. Sprejme tudi vsako drugo primerno službo v Ljubljani ali zunaj nje. Nastop takoj ali pozneje.

Ponudbe do 20 t. m. pod šifro „Samostojni delavec 100“, glavna pošta v Ljubljani. 571-1

Svarilo!

Dne 8. t. m. od 1.—1/2 2. ure ponoči so prišli trije gospodje ter vzeli pred kavarno „Euro“ mojemu fikarskemu uslužbenecu, ki je ravno pripeljal tjakaj dva gospoda, voz in konja in se sami peljali do „Narodne kavarne“. Uslužbenec je moral teči za njimi, ker gospodje niso hoteli ustaviti voza, čeravno je klical za njimi. Šele pred „Narodno kavarno“ je uslužbenec našel voz in konja.

Svarim vsakogar, da stori kaj enakega in pozivam, da mora vsakdo pustiti svoje vozove in konje pri miru, ker se sicer zgodi lahko nesreča, za katero nisem odgovoren. Če se hoče kdo pritožiti črez moje uslužbenec, naj naznani najbližnjemu stražniku, vozove in konje pa pusti pri miru.

V Ljubljani, 12. svečana 1906.

573 Franc Kušar

Grand hotel „UNION“.

Ljubljana.

Ravnateljstvo A. Kamposch.

V vinski kleti („rotovška klet“) danes v ponedeljek dne 12. februarja 1906:

špehovkin večer. KONCERT

„Društvene godbe“ pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Ponla. Začetek ob 8. uri. Ustop za člane prost, za nečlane 40 h.

Totile se bodo najboljšje vrste vin.

Zavod za likanje moškega perila

(= strojnim obratom).

Glede na objavo o otvoritvi mojega zavoda za likanje si usojam še naznanjati, da lahko vsakdo že oprano moško perilo ki se mi v prvih dneh tedna pošlje za likanje, že v soboto tistega tedna pride iskat.

Cena za likanje je nastopna: za pokončni ovratnik 4 h, za zavihan ovratnik 6 h, za par manšet 8 h, za gladke prsi 8 h, za prsi z gubami 10 h, za srajco z gladkimi prsmi 28 h in za srajco z nagubanimi prsmi 32 h.

Obehem še opozarjam, da je na stroj likane ovratnike zaradi s tem dosežene trdnosti in posebne gladkosti zanesljivo moči nositi en dan dlje, nego ovratnike likane na roko.

Obilnega obiska prosim z odličnim spoštovanjem

C. J. Hamann

330-3 trgovina s perilom in modnim blagom v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 8

Globus - Čistilni ekstrakt

Hiša

s šestimi sobami in lepim vrtom na ulico se poceni proda 569-1

na Gilneah št. 58 pri Ljubljani.

Stanovanje

3 sobe s pritliklami se odda za maj v najem v Cigaletohih ulicah št. 3, poleg sodnijskih uradov.

Več se izve pri hišniku. 527-2

Vajenec in vajenka

se sprejmeta v modni trgovini

K. RECKNAGEL na Mestnem trgu št. 24.

Trgovskega pomočnika

in 566-1

vajenca

sprejme takoj večja trgovina na Dolenskem. — Ponudbo pod „A. B.“ na upravn. „Slov. Naroda“.

Stanovanja

se oddajo za majev termin ali pa tudi prej 568-1

in sicer eno s 3 sobami na ulico, 1 sobo na hodu, kuhinjo in pritliklami za nizko najemnino. (Stanovanje se lahko tudi deli), dalje eno stanovanje z dvema sobama in pritliklami ter eno stanovanje z eno sobo in kuhinjo v Florjanskkih ulicah št. 24, I. nadstropje.

Inteligentna gospodična

z najmanj 200 K kavičje, knjigovodstva in korespondence v slovenskem in nemškem jeziku smožna, se sprejme kot voditeljica trgovine s šivalnimi stroji na delci. 615-8

Ponudbe z znakom 10 h odpošilja upravništvo „Slov. Naroda“.

Prirodni brinovec in slivovec

kakor tudi druga prirodna domača žganja se dobivajo pri

F. Pustotniku v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 31.

Večja naročila se razpošiljajo iz lastne žganjarne v Blagovici pošta Lukovica.

Na zahtevanje se cenovnik in vzorec pošilja franko. 567-1

Ženitna ponudba.

Trgovec in posestnik, v 28 letu starosti, z dohodki letnih 5000 kron, želi pridne, od 20 do 30 let stare neveste lepe zunanosti z okoli 100.000 K premoženja.

Ponudbe naj se blagovole nasloviti sub „Lepa prihodnost 28“, Gorica, centralna pošta. 488-3

Cudovita novost!

325 komadov za 2 gid.

Krasna ura z lepo verzično, točno ideoča, za katero se daje dveletna garancija; zelo lepa laterna magica s 25 krasnimi podobami, zelo zabavno; 1 zelo elegantna broža najnovejše oblike; 1 lepa krasna igla s smilil briljantom, 1 krasen tojiz iz orient. biserov, s patent. zaklepom, najmodernejši nakit za dame, 1 fin zlati mošnjček, jako elegantni nastavki za smotke z jantarnjem i garntura fi. double-elatih manšetnih in srajčnih gumbov s patent. zaklepom, 1 fi. niklest šepil nožek, 1 fi. toaletno arcalo, belg. steklo v etniji, 20 predmetov za dopisovanje in še 200 raznih komadov, vse, kar se potrebuje hiši zasloni. Krasnih 325 komadov z uro, ki je sama tega denarja vredna, pošilja proti poštenu povzetju za 2 gid. razpošiljalnica

S. Kohane, Krakov št. 223.

Ako ne ugaja, se denar vrne 537

Mnogo priznanih pise n.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

G. kr. ravnateljstvo dr. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

OBHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. poned. osobni vlak v Trbiž, Bejaku, Celovcu, Mali Glodnici, Franzensfeste, Inomost, Monakovo Ljubno, des. Solthal v Anstet, Solnograd, des. Klein-Beifing v Steyr, v Lino, na Dunaj via Anstet. — Ob 7. uri 6 m. ajutra osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Bejaku, Celovcu, Marau, Mauterdorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnograd, Inomost, des. Klein-Beifing v Steyr, v Lino, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Prago, Lipako, des. Anstet v Danaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Bejaku, Celovcu, Mali Glodnici, Ljubno, Solthal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregene Curich, Zeneva, Paris, des. Anstet na Dunaj. — Ob 3. uri 55 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Smohor, Bejaku, Celovcu, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, des. Klein-Beifing v Steyr, Lino, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago (v Prago direktni voz I. in II. razr.). Lipako, na Dunaj des. Anstet. — Ob 10. uri poned. osobni vlak v Trbiž, Bejaku, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m. ajutra osobni vlak v Novo mesto, Stranjo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 6 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. sveder v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m. ajutra osobni vlak s Dunaja des. Anstet, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Lino, Steyr, Ljubno, Ljubno, Celovcu, Mali Glodnici, Bejaku, Ob 7. uri 12 m. ajutra osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osobni vlak s Dunaja des. Anstet, Lipako, Prago (v Prago direktni voz I. in II. razreda), Francove varo, Karlove varo, Heb, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Lino, Steyr, Paris, Zeneva, Curich, Bregene, Inomost, Zell ob jezernu, Bad-Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovcu, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osobni vlak s Dunaja, Ljubno, Solthal, Bejaku, Celovcu, Malega Glodnica, Monakovo, Ljubno, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. sveder osobni vlak s Dunaja, Ljubno, Bejaku, Malega Glodnica, Celovcu, Pontabla, des. Solthal ob Inomostu in Solnogradu, des. Klein-Beifing in Steyra Lino, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Prago, Lipakega. — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 3. uri 44 m. ajutra osobni vlak iz Novega mesta v Kočevje, ob 2. uri 32 m. popoldne in Stranjo, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. sveder istotako. — OBHOD IZ LJUBLJANE dr. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. ajutra, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. sveder. — Ob 10. uri 45 m. poned. samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO dr. kol. IZ KAMNIKA Mešani vlaki: Ob 3. uri 49 m. ajutra, ob 10. uri 58 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. sveder. Ob 9. uri 55 m. poned. samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobra. — Srednjeevropski čas po 3. razr. pred krajevnim časom v Ljubli.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pism, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, dolnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja iz vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zastavlja in izkazuje izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

33 Bankompt in inkasno mesto.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Ima prednost na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

33 Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti agodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigla.

Promet s čeki in nakaznicami.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.